

Rozhovory se životem

79

OBSAH

Hardusova předmluva do Čech-----	3
Matka Marie: Modlete se za mír-----	5
Lidské tělo omezuje-----	7
Jasnovidec chrání křesťanské společenství -----	8
Základní pravdy o léčení-----	12
Co brání uzdravení?-----	15
O tradicích a překážkách-----	17
Vrahem z pomsty-----	25
Bruno Gröning a Salome-----	30
Léčení duchovní cestou-----	35
Spánek-----	38

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít
v nezměněné a nezkrácené verzi zdarma
a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

HARDUSOVA PŘEDMLUVA DO ČECH

Milovaní sourozenci!

Své sdělení věnuji všem sourozencům, kteří chtějí v tomto i budoucím životě žít v duchu a pravdě učení Ježíše Krista. Je však třeba se na to připravit posílením své vůle.

Našimi sděleními vás seznamujeme s čistým učením lásky Ježíše Krista - to On nás posílá, abyste se také vy mohli stát Jeho následovníky.

Vláknem prolínajícím učení Ježíše Krista je tedy láska – k Otci i ke každému z nás. Učení lásky je protknuto znalostí duchovních pravd, které nám chtějí předvést velké tvůrčí dílo Boží.

Ty i já a všechny duchovní bytosti se máme naučit cítit jako nesmrtelné duchovní bytosti. Žít v duchu, slovech a činech v naději, že dosáhneme oněch míst, o nichž Ježíš Kristus říkal: „V domě mého Otce je mnoho příbytků...”

Tento původní základní smysl neseme v sobě všichni! Jenže u mnohých je bohužel zatemněn, a proto se většina lidských sourozenců spokojuje jen s pozemskými materiálními cíli. Ty však při odchodu ze Země bohužel mnoho nepomohou k tomu, aby je přitáhly do oněch krásných nebeských sfér.

Proto Kristus, velký sběratel duší, vyslal a stále vysílá své posly: máme mu pomáhat tím, že svými sděleními přiblížíme pozemským lidem duchovní pravdy. Radujeme se z každíčkého semínka pravdy, jež vám z pověření Krista předáme, a těší nás každý dobrý čin, který z něho necháte vzklíčit.

My, Boží poslové, ohlašujeme: svítá vašemu šťastnému budoucímu životu! Kdo je o tomto přesvědčen, ten ví, že bude-li žít duchovní pravdou, dočká se ho.

Ale pozor: Protivník Krista – Satan – se snaží různými prostředky poškodit kvalitu duchovních semen. Anebo je úplně zničit!

A tak radíme: Držte se bratrské lásky Ježíše Krista! Učením lásky v oněch dobách zasel hojně semínek. Činí tak ale skrze své posly i dnes!

Pomozte Kristu získávat lidské sourozence i nevědomé duchovní sourozence. Pak společně pracujeme pro spásu své duše a současně také pro spásu ostatních. Jednáme ve smyslu Krista!

Bůh budiž pozdraven!

Hardus

Vánoce jsou většinou hlučnými svátky: prospělo by nám trochu ticha, abychom slyšeli hlas Lásky. Vánoce jsi ty, když se rozhodneš znovu se narodit každý den a nechat Boha vejít do tvé duše. Vánoční stromeček jsi ty, když vydržíš být pevný ve větru a v obtížích života. Vánoční ozdobou jsi ty, když se tvé ctnosti stanou barvami, které zkrášlují tvůj život. Vánočním zvonem jsi ty, když svoláváš a spojuješ lidi kolem sebe.

Jsi také světlem Vánoc, když svým životem, svou dobrotou, trpělivostí, radostí a štědrostí ozařuješ cesty ostatních. Vánočním andělem jsi ty, když zvěstuješ celému světu poselství míru, spravedlnosti a lásky. Vánoční hvězdou jsi ty, když někoho přivedeš k setkání s Pánem. Jsi také mudrci z východu, když nezištně dáváš to nejlepší, co máš. Koledami jsi ty, když si získáš vnitřní harmonii v duši. Vánočním dárkem jsi ty, když jsi opravdovým přítelem a bratrem všech lidských bytostí. Vánočním přáním jsi ty, když odpouštíš a přinášíš usmíření, i když přitom trpíš. Štědrovečerní večeří jsi ty, když nasytíš chlebem a nadějí chudáka, který žije ve tvém okolí. Ty jsi vánoční nocí, když pokorně a pozorně přijímáš ticho Spasitele světa bez hluku a velkolepých oslav; ty jsi úsměvem důvěry a něhy, vnitřním pokojem nikdy nekončících Vánoc, které v tobě nastolují Boží království.

Šťastné Vánoce všem, kdo Vánoce připomínají!

papež František

MATKA MARIE: MODLETE SE ZA MÍR!

Boží mír ať je s vámi!

Nemáte ponětí, co znamená žít v míru!

Mnozí z vás jsou ještě mladí a zažili pouze mír. Starší však vědí, co znamená válka. Také vy dnes slyšíte neustále o válkách, v nichž přechází na druhou stranu mnoho duchovních bytostí. To by nebylo to nejhorší – ony ale přecházejí v nenávisti!

Mé milované děti, neumíte si představit, jak strašné je, pokud jsou lidé živeni vibrací nenávisti. A pak se náhle dostanou na druhou stranu, do sfér odpovídajících nenávisti a rozhodnutí ničit.

Moje milované děti: Nezapomeňte se modlit za mír! Za mír na Zemi a dále za bytosti, které odešly v negativním stavu! Prožívají strašná utrpení svých nenávistných pocitů, kterými jsou zavaleny! Neboť víte: Člověk sklízí, co zasel! A ony zasely nenávist. Chtěly ostatní zničit. A teď se dostaly do říše, v níž panuje vzájemná nenávist a ničení. Milované děti, vy se neumíte dostatečně modlit za tyto duše. Představte si to strašné prostředí kolem nich! A ony si neuvědomují svůj stav!

Děti, **modlete se za mír, kdykoliv si na to přes den vzpomene!** Když budete v novinách číst o válce, nezůstávejte neteční vůči válečnému dění, modlete se! Modlete se za to, aby se válka nerozšiřovala, abyste nebyli vtaženi do myšlenek zloby! Nestraňte ani jedné, ani druhé straně! Myslete na to, jak mnoho se zatěžují lidé, kteří jsou hordami negativních sil vtaženi do takových pocitů! Jsou si za to zodpovědní! Nesou těžkou vinu! Mysleli, že budou velcí a mocní. A byli – ale v negativním významu! Prosím, modlete se za mír!

Všemocný Bože, otevři lidem oči a srdce! Aby dokázali poznat, že veškeré válčení je jen negativní a projeví se na lidstvu tak, že ho srazí dolů. Sklidí, co zasel! Sejmi to z nich, všemocný Bože! Učiň, ať upustí od ničivých myšlenek! Dobrotivý Otče, Ty jsi láska, Tys všemohoucnost! A když tyto lidské děti o to se mnou

ve velké lásce prosí – pomoz, Otče, pomoz! Nedovol temnu, aby se na tomto světě vybouřilo! Negativní síly vědí, že jsou poraženy, přesto chtějí co nejvíce lidí zničit! Dobrotivý Otče, pomoz!

Přichází k vám nyní Matka Marie s paprskem lásky. Zprostředkuje vám požehnání. Uvolněte se a očistěte v citech i myšlenkách!

„Budte požehnané, mé děti! Pán mě shledal hodnou, abych vám zprostředkovala a předala jeho svaté požehnání.

Jste děti Boží na cestě k němu!

Jemu věrné a jeho láskou se očisťující můžete tak po splněním životě přejít do říše, kde pocítíte pravou lásku. V lidském šatu se vám to podaří jen zřídka. Ale pokud se osvobodíte od hmoty, pak zažijete pravou lásku, zářivou sílu Boží a jeho svaté žehnání.

Můj syn a Pán, který spasil tento svět skrze svůj boj na Zemi, vám chce dát sílu k tomu, abyste už nikdy neodešli z jeho zahrady, z jeho vinice! Smím s ním o vás bojovat. Také mi dovolil, abych vám zprostředkovala jeho požehnání:

Své ruce vám pokládá na hlavu.

Jeho zářivá síla nechť se spojí s vaší.

Budte požehnáni na cestě!

Požehnání vy a vaše dílo jeho láskou!

Dává vám sílu a důvěru do budoucna!

Požehnané ať jsou vaše předměty zde, neboť vy dáváte lásku a světlo jiným duchovním bytostem. Máte je stále předávat, jako on vám stále dává!

Žehnám vám a vašemu odhodlání,

vašemu národu,

celé trpící Zemi!“

Amen.

LIDSKÉ TĚLO OMEZUJE

Milí sourozenci! Hned v úvodu vám kladu na srdce: Nedovolejte, aby vás nějaký pozemský vědec odvedl od duchovních pravd. Pravým zdrojem pravdy je Bůh! K Němu se nemůže pozemšťan dostat, takže je odkázán na Boží posly, kteří pro něj z tohoto pramene čerpají.

Největší a nejsilnější zprostředkovatel je Kristus. Ten pravdy přiděluje nám, abychom vám je předali. Bohužel, nemůže vám být darována celá pravda, protože jste padli hluboko a v tomto stavu ji nemůžete pochopit. My učíme jen to, co jste schopni pochopit a unést.

Kristus jako Ježíš Nazaretský, tedy člověk, také nemohl stoupat vzhůru za zdrojem pravdy. To, že se stal člověkem, mu sebralo z větší části jeho duchovní myšlení. Byl tedy odkázán na inspiraci Božími posly, na jasnovidnost atd. Byl to stejný způsob, jakým se k pravdám dostávali proroci žijící před ním. K tomu řekl Ježíš: „Budete nad lidským synem vidět sestupovat a vystupovat Boží posly.“ Tomu zasvětil i své apoštoly, takže i oni byli schopni pravdy šířit. Např. Petr řekl: „Mluvili jsme pod vedením Ducha svatého - Boží bytost nám určila, co máme říkat.“

Budete-li se učit pravdy, které vám zprostředkováváme a následovat je, budete svobodní. Dostanete se pak tam, kde už není žádná trýzeň, žádné ataky, kde nejsou slzy ani strach, nýbrž život věčný darovaný Bohem. Vládne tu spokojenost a činorodost.

My chceme jen toto: Zprostředkovat vám osvobozující vibrace sdělováním pravd.

JASNOVIDEC CHRÁNÍ KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

My, Boží poslové z pověření Krista, sledujeme našimi oznámeními vyšší cíl: zachránit vaši nesmrtelnou duši před životem v temnotě. Protože máte poznat, že se vyplatí následovat Ježíše Krista, přinášíme vám opět sdělení bývalého jasnovidného pozemského člověka o jeho životě na Zemi. Předává zkušenost s negativními silami, mluví o tom, jak ho pokoušely a napadaly, vypráví i o svých výhrách a porážkách. Srdečně mu za to děkujeme a okamžitě pro něj uvolňujeme médium.

„Pro mě jako bývalého pozemského jasnovidného člověka není jednoduché popisovat co nejpřesněji to, co jsem prožil - protože tím opět trpím. Mé vzpomínky jsou nyní mnohem živější, než když si člověk v lidském těle vzpomene na to, co se mu stalo.

Život je jednota. Nekončí pozemským úmrtím, duše si odnáší vše, co prožila, činila, cítila, co dobrého či negativního chtěla a rozvinula. Proto se mi nyní tak daří.

Opět kvůli vám otevřu vhléd do života na Zemi, v němž jsem jako jasnovidná osoba působil pro říši Krista.

Povyprávím o dalším setkání s negativními silami. Sevřely mě do kleští, protože jsem je viděl spřádat plány. Chtěly zničit křesťanské společenství, které jim bylo dlouho trnem v oku.

Zcela upřímně přiznávám, že sám bych se s takovou hordou bojovat neodvážil. Již jen představa se jim postavit bolela. Jako malý pozemšťan jsem byl přes rozumové myšlení vystavován všemožných strachům i silným atakům. Byl jsem ale Božími posly ujištěn: „Temné síly přísahaly zničit toto křesťanské společenství, pokud se nám tedy neztratíš z očí a budeš nás mít stále na zřeteli, bude naše pomoc bezmezná.“ Slíbil jsem pevně a věrně stát

u svých průvodců a měl tak jistotu, že by mi ve všech nouzových situacích přispěchali na pomoc.

Stalo se to jednoho listopadového dne časně z rána. Z čista jasna jsem uslyšel hlas Božího posla - toho, který při mně stával ve výjimečných případech, radil mi, a pokud jsem zakolísal, posiloval mě. Důrazně mi připomenul: „Nepodceňuj zavlité nepřátelské temno! Disponuje silami, které nemůže pozemský člověk, pokud není vedený Kristem, vydržet.“ Poslední, co řekl, bylo pro mě nejdůležitější: „Rozvíjej síly lásky, kterými tě podporujeme, a pak ve střetu zvítězíš!“

Najednou se ke mně začal přibližovat jakýsi temný válec a někdo mocný energicky řekl: „Jsme tvoji protivníci! Přišli jsme, abychom s tebou svedli vítězný boj! Prohraješ!“ Bylo to děsivé. Už samotné postavy byly strašné; zvrhlé duchovní bytosti vždycky tak vypadají. Naše pohledy se střetly, vyhodnocovaly, jak postupovat dál. Náhle zařval: „Ty že sloužíš Kristu? Hlupáku, už není, zemřel!“

Jako by do mě někdo vrazil dýku! Ale vzchopil jsem se a pevně zvolal: „Kristus žije! Ještě s ním mnohé zažiješ a nezapomeneš na to!“ Hněv z něj jen sršel: „Tvá troufalost a špehování tě budou stát hlavu! Ustup z cesty, ať můžeme tu hrstku lidí rozehnat! Když se nám ale postavíš a prozradíš jim, co zamýšlíme, pak pocítíš naši moc!“

„Neustoupím! Jsem ochotný bojovat za společenství Krista!“ Odpověď přišla okamžitě: „Pak tě porazíme! Jsi pokrytec, myslíš si, žeš ochránce, a přitom jsi zbabělec. A žvanil!“

(Vyprávění skončilo, protože duchovní přátelé jasnovidci řekli, že má pro dnešek raději skončit.)

Poté, co při srážce s hordou negativních sil ztratil hodně energie, byla jasnovidnému pozemšťanovi dodána síla a byl uveden do posilujícího spánku.

Ráno se probudil plný energie a touhy po dalších činech.

Hned jsme mu dali pokyny, jak může malé společenství Ježíše Krista vzít do ochrany. Radili jsme mu, aby šel k vedoucím skupiny seznámit je se svými zážitky ohledně komunity a varoval

před možným rozpadem, popř. oslabením členy, kteří dopřáli sluchu negativním silám.

Naši radu vedoucím svědomitě předal, oni však neměli mnoho pochopení pro cizince, jenž jim předpověděl jejich možné zničení. Proto jim doporučil přečíst si onu pasáž evangelia, v níž se mluví o tom, že Ježíš měl v pozemském životě náročnější střety s temnými silami než lidé. Nakonec doporučil, aby se společenství intenzivně modlilo ke Kristu: aby Kristus mohl členy chránit před negativními vlivy, a tak upevnit jednotu. S tím souhlasili, to bylo i v jejich zájmu.

„Jen jsem vyšel z místnosti,“ vyprávěl jasnovidce, „objevily se tyto síly. Byl jsem rozmluvou trochu zklamán, a tak otevření aury náležitě využily. Obořily se na mě: „Už s tebou nemáme slitování, jsi teď pro nás „jed“! Zničíme tě! Veřejnosti odhalíme, co u tohoto společenství není v pořádku! Měj na paměti, že nepochopili, že už Ježíš není! Obracejí se k přízraku a nechávají se vést pouhým přeludem! Jako jsme na Zemi zahubili jeho, tak to teď provedeme s tebou a tím bídným seskupením!“ Na to jsem jejich vůdci pevně řekl: „Jestli máš tolik moci, pak řekni, jak ho chceš rozbít! Poprosím své duchovní průvodce, aby mi pomohli odhalit všechna vaše tajemství!“

„Tys nás vyzval, pak tedy slyš: Vy, lidé, si toho hodně namlouváte. Neumíte brát život tak, jak skutečně probíhá, jste zbabělí si přiznat, že jediná realita je zákon silnějšího! A my jsme silnější než ty a tvoji pomatení přátelé! Jsou poslušné loutky a maskují se věrností a láskou k Ježíši. My na rozdíl od nich jsme volní, nezávislí a můžeme si vybírat. A teď jsme se rozhodli tě zničit. Tebe a tvé společenství!

Nemáš strach už jen při té představě? Mít strach je tvoje právo, protože duchovní bytosti vázané na tělo, jako teď vy, mají vždycky obavy. Prohlížíme si tě - třeseš se strachy, stejně jako tehdy Ježíš v naší přítomnosti. I toho jsme s našimi vysokými přáteli přivedli do stavu, kdy se bál o svůj život. Poslechni nás a stáhni se zpátky! Necháme tě v klidu, když nám nebudeš stát v cestě!

Ze strachu jste si vymysleli Boha! Potřebujete ho, abyste k němu mohli vzhlížet a nechali jste se jím zkrotit. Ano, ano, my jsme volní a chceme svobodné lidi, kteří si s námi užijí svobodu! Chceme bojovat o ty, kteří jsou lapení Ježíšovými názory, a osvobodit je! Vidiš, jsi také takový vězeň myšlenek, svědomí a lásky k bližnímu! Když to uznáš a povolíš, postaráme se, aby sis svou svobodu mohl užít v našem středu."

Mí duchovní přátelé mě odtáhli z přívalu slov temných sil tak, že mě od jasnovidné činnosti odpojili. Pak mě posílili, ale já už neměl chuť se jim znovu postavit.

Tvoje vůle, ó Bože, nechť se děje skrze mne,
tak jak uznáš za vhodné,
abych mohl být opět s Tebou,
tak jako tomu bylo před vznikem tohoto světa.
Edgar Cayce

Já se odnaučil se zlobit. Protože opravdu nevím, co by mi to přinášelo, kdybych se zlobil.

Rozhodně by mi to nezlepšilo náladu. Akorát by se i mně přitížilo, a to se mi nechce.

A už vůbec bych nedopustil, aby nějaký jiný člověk, který jakoby něco řeší, ovládal moji náladu.

Nevím, proč bych já měl být závislý na nějakých lidech, kteří dělají nesmysly, proč bych si měl kazit náladu ve vleku jejich aktivit.

J. Dušek

ZÁKLADNÍ PRAVDY O LÉČENÍ

Navážeme na to, co jsme minule říkali (pozn. red. R78 - Duchovní léčení a Nazaret).

Skutečné umění léčit není bez spolupůsobení vnitřního léčitele myslitelné, protože materiální a nemateriální příčiny spolu souvisí. **Čím více myšlenek, slov a činností je totiž směřováno k Bohu, tím větší vliv získává vnitřní léčitel.** Označíte-li ho, milovaní, jako biologické silové pole nebo jako dynamickou psychologii či pojmem entelechie (pozn.: en-telos-chio = k-cíli-jdoucí, podle Aristotela nehmotný princip zabudovaný v každém živém organismu), není důležité. Rozhodující je jistota, že ve vás působí Stvořitel jako vnitřní léčitel.

Pozemskému člověku žijícímu smyslovými pocity zůstává urychlující dynamika vnitřního léčitele skrytá. Co trvá při klasickém léčení týdny, měsíce, roky, to se pomocí hluboké víry v Boha rychle obrací v uzdravení.

Víra musí být opravdová a provázená upřímnou snahou o napravení chyb. V takovém případě léčivé procesy překonají procesy vyvolané prohřešky.

Vzpomeňme na Lurdy nebo jiná léčivá místa a místa milosrdenství. Duše by se zde měla touhou dostat do vibrace, v níž by vlastní zdroj - vnitřní léčitel dokázal využít tamní léčivé energie ke zlepšení zdraví či k vyléčení. Ovšem ani takových míst není třeba, pokud rezonuje vědomí možnosti se uzdravit s jistotou existence vlastní Boží jiskry a Kristova světla a s důvěrou v uzdravení. Ovšem za podmínky, že byly odstraněny veškeré disharmonie. V člověku uvolněném a nepochybuujícím se totiž okamžitě startují léčivé procesy.

Uleví se vám, když si uvědomíte své chybné uvažování a proměníte ho z disharmonického (je příčinou onemocnění) na harmonické. To je léčivé a nastoluje zdraví.

Myslíš, že Stvořitel, Stvořitel tvého života, onen Všemilující, tě stvořil, aby tě trýznil disharmoniemi a nouzí?

Vážně si myslíš, že Tvůrce ve své dokonalosti může stvořit něco nefunkčního?

Bůh nás v Boží jiskře stvořil k obrazu svému – nestvořil nás jako pozemského člověka! **Být dítětem Božím znamená být čistý a dokonalý obraz Boží, odraz tvého Stvořitele. Prociť tuto skutečnost v hloubi svého bytí! Tvá disharmonie má tedy pouze nízké pozemské příčiny.**

Řekni ANO této pravdě: „Mého zdraví může být dosaženo jen z nitra, tedy vnitřním léčitелеm!“ Pokud tak uvažuješ a působíš, pak ti bude pomoheno – ovšem detaily léčení se budou řídit zákony Stvořitele.

Nasměřuj své myšlení a činy podle tohoto: Dokud myslíš na zlo, neštěstí či pohromu, pak jsou tvé síly slabé a funkce těla se fixují na pohromu. Nenech se proto sužovat strachy a pochybami, ale cíleně změň způsob myšlení na léčivý, na pomoc vnitřního léčitele v tobě!

Jaké jsou reakce na nesprávné rozumové myšlení? Negativní, nemoudré myšlení otrávil tvoje energie. Snížila se ti imunita, neboť jsi předal destruktivní myšlenky ke svým silám. Netáhnou za jeden provaz, a to směrem ke zdraví, k vzestupu a „Blíž k tobě, Bože můj!“

Podívej na Boha, tvého Stvořitele, a Jeho díla lásky v tobě a vůkol! Uvolni se pro léčení z nitra! Pamatuj, že disharmoničtí lidé blokují všechny léčivé proudy, takže trpí chronickým strádáním a utrpením.

Veškerá trápení, všechny disharmonie, všechna bolest jsou v prazákladu svého bytí Bohu vzdálená, daleko od projevení se vnitřního léčitele.

Přeměň se na chrám Boží jiskry, v němž účinně působí ozdravné síly! Tak se správným způsobem zbavíš utrpení, slabostí, obav, starostí a nenecháš se sužovat sugescemi negativních sil. Ty si nepřeješ vyléčení, naopak chtějí další splétání a usilují držet tě ve hmotě.

Smyslem života ve hmotě je rozplést zatvrzelost vůči vibrujícím léčivým Božím silám a další život konečně žít v láskyplných sférách radosti bez utrpení.

Pane, ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý. Chraň mě před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říct. Zbav mne velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých.

Nauč mě, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych při tom nevrstal a neporučnickoval. Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat - ale ty, Pane, víš, že bych si rád udržel pár svých přátel. Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže. Přibývá jich a chuť hovořit o nich roste rok od roku.

Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své nemoci, ale nauč mě trpělivě je snášet. Také se neodvažuji prosit o lepší paměť - ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich pamětí. Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit.

Drž mě, abych byl, pokud možno, laskavý. Starý morous je korunní dílo ďáblovo. Nauč mě u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také o nich dovedl zmínit. Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale tobě, Pane, to říkám - bojím se stáří. Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas. Pociťuji, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu.

Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Ted' cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen. Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel. Ale ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“

Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej ty řídíš. Ne mrzoutsky, ne lítostivě se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě ty ještě povoláš.

A k tomu mi dej všechnu sílu srdce. Amen.

František Saleský, 16. stol.

CO BRÁNÍ UZDRAVENÍ?

Co z našeho pohledu brání uzdravení? Dokud budete považovat disharmonie za běžnou realitu, či dokonce za vaši normální stálou součást, blokujete ozdravný proud energie svého vnitřního léčitele. Pak ovšem nejste schopni přijmout žádný druh pomoci. Překážkou je tedy váš úhel pohledu na to, jak by měly procesy probíhat. Určujete si, co vás má uzdravit, čímž dáváte uzdravujícím vibracím hranice! Navíc podléháte rezignaci, beznaději. A přemýšlíte, zda není na vině karma.

Sdělím i další důvody, proč se neuzdravujete:

- neochota odpustit
- neodstranění osobních chyb - nectností, přestože jste si jich vědomi,
- nenapravená křivda vůči jinému,
- stěžování si, ba nenávist k vlastnímu osudu,
- zdrženlivost vůči dobře míněné radě a pomoci,
- pocit bezcennosti i toho, že nejste hodni uzdravení,
- mnohdy veliká sebelítost,
- sebemrškačství,
- obavy a nedůvěra v uzdravení.

Negativní sugesce jsou v mnoha případech silnější než víra ve zlepšení, protože vaše uvažování ukazuje víc na stín než na Světlo. Stále se zabýváte víc nemocí než svým božským původem a vnitřním léčivým světlem. Toto vše otravuje duševní a tělesné síly. A týká se to mnoha lidí.

My vám ale chceme ukázat, že každý člověk je schopen změnit své chtění a myšlení, a docílit tak uzdravení.

Obnova sebe je důležitým předpokladem pro všechny ozdravné procesy vnitřního léčitele. Důvěřujte Stvořiteli, který svojí Jiskrou potvrdil náš život. Důvěřujte Kristu, který Boží jiskru

obalil svým světlem. Důvěřujte svým duchovním rodičům, kteří vám darovali vnější formu - tělo pro duchovní život. Veškerou důvěru věnujte vnitřnímu léčiteli, který řídí léčebné a životní procesy. K sebeobnově patří také očista duše a obnovení duchovního životního stylu - čisté myšlení, city i souhlas s tím, že se děje pokrok, zlepšení a hlavně udobření se sourozenci, jimž jste ublížili. Vždyť Ježíš řekl: „Odpusť a bude ti odpuštěno.“ Odpuštění je zásada, která neutralizuje kyselinu ublížení.

Věnujte také pozornost pokynům duchovního průvodce - informace vnitřního hlasu vědomě kontrolujte.

Tímto vším dáte šanci vnitřnímu léčiteli vás uzdravit. Jsou-li totiž odstraněny všechny překážky, rozlije se ve vašem vědomí svoboda a cesta k uzdravení je volná.

Jste nositeli světla a při setkání s ostatními jim ho slovy a skutky předáváte. Tím způsobem v nich můžete rozžehnout Boží jiskru. Uvědomte si, duchovní světlo je zdrojem blaha, spásy a uzdravení. Proto Ježíš tolik chválí a oslavuje právě ty, kteří světlo svým slovem a činem směřují k lidem, co se zatížili, trpí, jsou sklíčení a umdlení, kteří plní zoufalství klesají na cestě životem. Pomáhejte jim ve jménu Ježíše Krista!

Josef z Nazaretu

O TRADICÍCH A PŘEKÁŽKÁCH

Milované dušičky! Přinesl jsem vám z mé domoviny vše, po čem vaše duše touží: vnitřní klid, duchovní pokrok a ještě radu: Zanechte obav z budoucnosti! Stvořitel je tvůrcem všeho! Původcem tísnivého dilematu na Zemi je ale Satan.

Děkuji za vaše zkrášlené duše – zatím ještě nejsou zcela, takže musíme udělat jedno cvičení. Děkuji za květiny a také všem pomáhajícím duchovním přátelům. Ty nyní prosím o pomoc o nastolení harmonizující vibrace. A vás prosím - společně se mnou se 7x hluboce nadechněte a vydechněte.... Děkuji.

A nyní učiňme akt lásky. Vibračně vysílejme k vašim duchovním průvodcům dobré myšlenky. Oni je předají duchovním lékařům, kteří je zavedou k sestře Ingeborg a dalším potřebným. Potrvá to asi minutu...

Děkuji za ódové předání síly pro naše nemocné a trpící sourozence.

Děkuji všem, kteří se účastnili prázdninového semináře. Byl jsem také přítomen a mám radost, že tam vládla jednotná vibrace. Také dnes se nám společným dýcháním podařilo sladit do harmonie.

Pozemský život není jednoduchý, ale přesto se ho vyplatí žít jako následovník Krista.

O zvycích a tradicích

Dospělí mají hodně zvyklostí a děti je od nich částečně přejímají.

Nově inkarnované duše si je dokonce přinášejí z mezidobí stráveného v nadzemí. Z oblasti, v níž se nechtěly pozemských zvyklostí, egoismu a zátěží zbavit. Nevyužily dobu tam strávenou ke zlepšení. Určitý vývoj si ale člověk přece jen zasloužil, ale to je,

moji milí, pro nadzemskou sféru málo! Ve zvyklostech je mnoho nepravd. Na jejich odstranění je třeba v nadzemí intenzivně pracovat. Je-li to tam ovšem možné. Zda se to podaří, to záleží na stupni vývoje odvolané bytosti. Přijde-li do sféry, kde tyto tradice přítomní sourozenci stále žijí, pak se v ní mnoho nenaučí - vše se točí v okruhu zvyklostí.

Toto Ježíš neučil. On se zaměřil na cestu Bohu blíž. Je důležité vystoupit ze zaběhlých kolejí, vždyť chceš pokročit v duchovním myšlení a činech. Nepomůže, kdy tradicím věříš a jen se zbožně klaníš. Víte už, kam se pak dostanete: ke konzervativním, ortodoxním. To ale nechce ani váš duchovní průvodce, ani duchovní svět, natož Kristus či Stvořitel.

Duchovní svět je povolán šířit na Zemi takové pravdy, podle nichž můžete žít. Na Zemi je hodně lží, a tak se musíme vyjadřovat jasně, abyste vy mohli pak podle rad jednat. Cítím se za vás být určitým způsobem zodpovědný a chci vám otevřít oči. Abyste se v mezidobí, pokud ho bude třeba, nezačali pohybovat směrem k materii. Mnozí od předků zdědili hmotné statky a více či méně si jich považují. Zdědili ale také zvyky, na něž dosud věří. Proto říkám: Přezkušujte a setřeste vše, co k čisté křesťanské víře nepatří.

Pokud si myslíte, že jsem proti některým konfesím, pak se mýlíte! Mám rád sourozence, kteří v nich razí cestu blíž k Bohu. Ale nesmí tam existovat centrum moci, které omezuje svobodnou vůli jedinců. To se však děje nyní již méně.

Ježíš přinesl lidstvu svobodu! Možnost se osvobodit od jeho druhorozeného bratra Lucifera, který odpadlíky zajal. Každý si pak může rozhodovat o svém životě sám.

Kdo z vás by chtěl zpět do nízké nadzemské sféry? Myslím, že nikdo z vás netouží se dostat pod sféru 4/4 (4. atmosferický kruh, 4. sféra).

O překážkách

Proto se snažím vám otevírat oči a upozornit, že přijdou do cesty překážky: bývají to banální situace, ale přesto zakopnete, protože jsou vaše myšlenky ukolébány zvyklostmi. Tak to přece

dělali předkové, tak jsem se to od nich naučil a tak to předám dětem.

Někteří z vás si teď v duchu říkají: Teď bude napadat kostely. Právě naopak! Jsem rád, že taková společenství jsou, že existují dobří kazatelé i biskupové udržující jejich chod. Jinak by bylo lidstvo pouhým stádem temna! Duchovní místa, kde můžeme my, Boží poslové, sdělovat pravdy, se omezila na minimum. Sami však víte, že pravda osvobozuje! Proto upustěte od podobných myšlenek! Vítám a podporuji každíčkou cestu vedoucí k Bohu. Nechci nikoho vyjímat, jen ty, kteří působí proti nám. Ovšem těch je, jak jste se dověděli od vašeho pozemského jasnovidce, více než lidí na Zemi!

Překážkami mohou být také pocity strachu. Strach řící ostatním: „Věřím v Boha a miluji Ho.“ Nebo řící někomu jinému: „Mám tě rád!“

Vše, co souvisí s láskou, je dobré a působí na vývoj duše. Vy to ale často nevyslovujete. Naopak, necháváte se ubíjet myšlenkami, které vám podsouvají negativní síly.

Těžkosti, které zažíváte a odmítáte, tedy je nechcete z pohodlnosti odstranit, vás stahují dolů. Mnohdy dokonce pod průměrnou úroveň lidstva. Stojí vám to za to? Nestojí!

Láska je nejsilnější energie v univerzu, takže když v ní budete žít, nemůže se vám nic stát.

Strachujete se o tělo a bojíte bolesti. Ale víc vám ubližuje, že se před láskou uzavíráte, a stáváte se tak spolupracovníky temnoty. Milovaní, kdybyste byli v takovémto okamžiku odvoláni, bylo by obtížné dosáhnout hezké sféry. Byli jste totiž v tomto okamžiku přísluhovači Pána hlubin. Seberte odvahu!

Žijte to, co vám nynější život nabízí – duchovní pokrok, výuku a lásku ve všech podobách, kterou vám můžeme nabídnout pod ochranou Krista a Boha.

Odpovědi na otázky

1. dotaz: Milý Hardusi, **nedávno jsem hovořil se známým kazatelem a zažil potíže, o kterých jsi právě mluvil. Je přesvědčen, že zlo je v člověku samotném zakořeněné a více či méně**

popírá to personifikované - zosobněné zlo. Neví, že z Bible byly odstraněny věty o znovuzrození. My z mnoha rozhovorů s nevědomými dušemi víme, že odešli sedí na svých hrobech nebo jinde, a tím je jim bráněno v duchovním vývoji. Prosím o pár tvých slov. Děkuji.

Hardus: Tomuto tématu jsem se vyhýbal. Vědomě jsem řekl, že jsou mi společenství věřících milá, pokud směřují ke svobodě a vzhůru k Bohu. Ale slyšeli jste, že je ještě mnoho neprobuzených kazatelů rozšiřujících nepravdy načerpané ze staletých tradic. Nebyli poučeni, ani to nechtějí. Cítí se vyvolení a lidem duchovně nadřazení. Nechci je znehodnocovat, naopak, rád bych je měl všechny tady a řekl jim mnoho pravd, aby pochopili.

Slova Ježíšova „Pošlu vám Boží posly!“ by měla ty, co klopýtají, inspirovat. Ale přijaly je jen malé skupinky. Proto je tak důležité, aby ony přinášely ovoce podobným sourozencům.

Je třeba, aby lidé zlomili moc negativního a aby klérus (tedy duchovenstvo) převedli do jiné vibrace, a tím ho zachránili. Věřící by měli své duchovní volat k odpovědnosti. Kristus řekl: „Chci oddělit plevy od zrna.“ A to také vykoná v době sklizně, která přijde.

2. dotaz: Pracuji ve Švýcarsku a vyučuji náboženství. Je to pro mě problém? Je správné, že to učím? Snažím se do výuky začlenit vaše informace, ale pořád mě zaměstnává otázka, zda jsem na správném místě.

Hardus: Děkuji za otázku. Byl jsi na toto místo postaven, abys spojoval církevní s duchovním. Znáš kněze, který to dělá. Je často nadřizenými kárán, ale říká: „Nemohu jinak.“ Získává duchovní pravdy z vaší komunity. A proto ti děkuji. Jsi na správném místě a pozvedáš hlas ve správný čas. Ale prosím ne vyzývavě, nech ho znít s pokorou a často ho promíchávej slovy lásky.

3. dotaz: Mám pocit, že v poslední době je snadnější během důvěrného rozhovoru s věřícími lidmi do něj přimíchat i duchovní pravdy ve formě otázek, čímž jsou pobídnuti ke změně myšlení. Mám pocit, že je naším úkolem opatrně a po malých dávkách to či ono zmínit, obzvláště tam, kde je církevní výuka ještě zkostnatělá.

Hardus: Dobrý nápad. Společenství věřících se musí od základu obnovit. Tak chce Kristus. Ale nezaplavit je množstvím pravd. Začít úsměvem. Vysílat harmonické myšlenky, a teprve když se objeví připravenost, nastínit nějakou pravdu. Je jedno, jaké konfese dotyční jsou, nebo zda dokonce nepatří k žádné. Konfese existují jen na Zemi, v nadzemí ne. Tam rozhoduje vaše čistota a to, co jste vykonali pro říši Kristovu. Pán přece řekl svým apoštolům: „Chci z vás udělat rybáře lidí.“ Nic nejde násilím, pouze s láskou a po kapkách. Nechat bratra či sestru vyslovit otázku a pak ji vysvětlit.

4. dotaz: Mám tři děti a ty jsou teď všechny ve škole. Brzy **přijde první přijímání, pak biřmování – to jsou také církevní tradice. Jsem někdy nejistý, protože se vším nesouhlasím. Ale odebrat své děti z těchto společenství nedokážu, protože tam mají kamarády. Doma však s nimi hovořím o duchovních průvodcích a věcech, které jsou schopné pochopit.**

Hardus: Nech děti jít k prvnímu přijímání! Nechej je v jejich společenství! Určitým způsobem zaséváš semínka, a až budou starší, nechají je v srdci vzklíčit a budou připraveny na duchovní cestu blíže k Bohu. Vyvaruj se hádek, nech děti být dětmi! Nech je dospět, nezapomeň zasévat dál, žádné navádění proti tradičním společenstvím. Řekl jsem to jasně?

5. dotaz: Milý Hardusi, učím na škole a **u nás je zvykem začínat školní den Otčenášem. Mám stále větší problém vyslovovat větu: „a neuved’ nás v pokušení.“ Ráda bych upozornila, že věta by měla znít „a proved’ nás pokušením.“ Netroufám si to však říct nahlas, protože bych tím asi způsobila více škody než užitku.**

Hardus: Církev o tom ví, ale jelikož se jejich tzv. ovečky dle toho věrně modlí, nemění nic. Kdyby ses zeptala svého faráře, zda je to tak správné, odpověděl by, že ne. I on má strach nechat tryskat pravdu, negativní síly tomu přece brání. Radím ti, zeptej se takto: „Věříte tomu, že by nás Stvořitel sváděl?“ Dříve či později za tebou přijde a řekne, že máš pravdu. A pak se ho zeptej, zda se můžeš s dětmi modlit s opravenou větou. Odpoví-li ano, pak jsi vyhrála. Odpoví-li ne, modli se s nimi jako doposud, ale sama pro sebe se tiše modli: „bud’ naším ochráncem v pokušení.“

6. dotaz: Milý Hardusi, je velká škoda, že se duchovenstvo víc nesnaží. Vždyť má téměř v každé obci kostel. A v něm se sdělují mnohé pravdy. Ale upřímně řečeno, chápu je až od doby, co studuji nauku Božích poslů. **Pomohlo by, kdyby se církev nechala přesvědčit aspoň o karmě a reinkarnaci?**

Hardus: To by musela celá organizace změnit archiv církevních příkázání. V dřívějších dobách takzvané evangelizace měla většinu správně. Pak se ale to či ono obměnilo, zabudovalo do nauky a stalo se tradicí. A tradici zrušit, na to ani papež nemá potřebnou moc. Radím ti, chceš-li prosazovat dílo lásky k bližnímu, nezačínej tam, kde je to pravděpodobně zbytečné. Angažuj se tam, kde po pravdě vztahuje ruce bratr či sestra. Když někdo v malém společenství zasévá semena, pak mnohá vzklíčí. Pak už to není malá společnost. Společnou modlitbou vysíláte intenzivnější vibrace lásky, za což vám Kristus žehná, a ještě je nechává růst. A to je důležitější, než když se postavíš a řekneš: „To nesouhlasí! To není pravda! Tak to není!“ Budou tě pronásledovat nebo po tobě nevraživě koukat. Budeš ve své obci trnem v oku, a to my nechceme.

7. dotaz: Milý Hardusi, měl bych ještě otázku k jedné léčivé metodě. Mnozí se nyní učí **kvantovou matrixovou léčbu. Nerozumím jí a nevím, zda ji Bůh schvaluje, nebo ne - zda otvírá auru a škodí.** Mohou k tomu příště duchovní lékaři něco říct? Nebo ty teď? V současné době se ji učí velmi mnoho lidí. **Za víkend se to dá zvládnout, má také velmi intenzivně působit.**

Hardus: Z mého pohledu: Máte svobodnou vůli, zda seminář navštívíte.

Měli byste se přitom zeptat: Musím za to něco vydat, musím se řídit „jistými“ předpisy, je moje svoboda omezená? Mohu zde říkat a myslet, co chci? Cítím při setkání či po něm únavu? Pokud si těchto pět otázek odsouhlasíš, pak bych se semináře zúčastnil. Když ale s jedním z nich nesouhlasíš, nešel bych tam. Z jednoduchého důvodu: Jsou to rozumové výuky vyhovující negativním bytostem, i přesto, že přednášející mohou být dobří. Většinou se jedná o to, odebrat účastníkům odovou sílu – zejména těm, kteří se účastní s nadšením a nechávají na sebe všechno působit. To je na tom to smutné, že lidé nerozumí, co se jim během těchto aktivit

odehrává před očima. Jasnovidce by viděl, jaké duchovní bytosti jsou tam přítomné. Proto prosím, přezkušujte!

8. dotaz. Milý Hardusi, **co si myslíš o Bruno Gröningovi?**

Hardus: Bruno Gröning byl nadšený a seshora vedený léčitel. Jako člověk měl své zvláštnosti a byl hodně úspěšný. Z našeho pohledu byl však člověk velmi kolísavý, ale i velmi úspěšný v duchovním léčení. Hlásil se ke Kristu, praktikoval metodu tak, jak ji předváděl Ježíš. Protože byl ale nevyrovnaný, měly k němu přístup negativní síly! V podstatě s jeho působením souhlasím, myslím si však, že díky silám, které mu byly Bohem, Kristem a Božími posly dávány, mohl vykonat víc. Lehce se mi to mluví, přiznávám, nejdřív bych musel být člověkem a vyzkoušet si ataky negativních. Právě proto ho učenci přivedli, abyste měli představu o tom, jak těžké je být jasnovidným, médiem, nástrojem duchovního světa. Takže shrnuto a potvrzeno: Bruno Gröning byl nástrojem duchovního světa Stvořitele. Jeho učení až na pár drobností doporučuji. Avšak pozor, i zde je přezkušování nutné! Základ byl správný, léčil a učil. Ale kde jsou lidé, tam se holt objeví i chyby.

9. dotaz: Pro mě je zcela jednoznačný výrok apoštola Jana: **„Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče?“** Díky tomuto výroku se můžeme nějakého duchovního zeptat: **Kdy asi tak mohl zhřešit, pokud by přišel na svět poprvé? Tak by se mohl každý duchovní přivést k přijetí reinkarnace.**

Hardus: Máš dobrou pevnou rozhodnou víru. To je dobře. Chceš to nějakému příslušníku církve tímto způsobem vysvětlit? Dobrá. Oni tě vyslechnou, budou o tom hovořit, ale nic nezmění. Protože tomu, co po staletí předčítají, věří a nemají důvod to měnit. Ale zkusit to můžeš. Pak poznáš, zda je duše dotyčného sourozence připravena to akceptovat. Za pokus to stojí. A pokud tímto někoho zachráníš, máš plus v Knize tvého života. Děkuji.

10. dotaz: **Není to dotaz, ale hodí se to sem.** Vzpomínám si, že jako šestiletý chlapec jsem měl kvůli Otčenáši první konflikt s církví. Poté, co jsme se ho ve škole modlili, přišel jsem domů, vzhledl jsem vzhůru a pomyslel si: „Já, malý červ se ještě nevyznám a Ty

mě vystavuješ pokušení?“ Byl jsem rozzlobený. Tehdy jsem nic nevěděl o mém duchovním průvodci, ale přesto jsem byl zvyklý s ním mluvit. A pak jsem pocítil: „Uklidni se, slibuji, že ti to později vysvětlím!“ Tak jsem to nechal být a řekl si „tak dobrá“ a přestal na to myslet.

O mnoho let později jsem dělal státní zkoušku, a přestože jsem nestudoval teologii, zeptala se mě zkoušející: „Můžete nám říci, co by filozofové řekli pasáži: „A neuveď nás v pokušení?“ Všichni se otázce divili, vždyť jsem nedělal zkoušku z teologie. Ale pro mě to byl pozdrav mého anděla strážného. Mohl jsem to vysvětlit, protože už dříve na to poukazovalo mnoho filozofů, že to není logické. To je příklad, jak to v duchovním světě funguje. Jsou věci, které nesmíme říkat dál, a přesto v duchovním světě existuje možnost nám je vysvětlit, i když třeba za mnoho let. Pro mě to byl důkaz přítomnosti mého duchovního průvodce, pomoci duchovního světa.

Hardus: Gratuluji ti i všem duchovním průvodcům, kteří působili. Včetně Boha a Krista.

Vám všem děkuji za spolupráci a doufám, že jsem nikoho z vás mými sděleními nezatížil.

Všemohoucí a milosrdný Bože - Pane můj, prosím Tě, dovol mi, abych si směl opět uvědomiti, že jsem vyšel z Tvého velikého Ducha, že jsem projevem Tvé Lásky, že jsem dítkem Tvým a Ty mým nejjasnějším Otcem. Ó, prosím Tě, dopřej mi, aby Tvá Láska, Síla vše uzdravující, vše v život uvádějící a vše při životě udržující, prošla nyní mým tělem, zejména mým např. nemocným krkem, a já věřím, že jakmile se tak stane, budu úplně zdrav. Proto otvírám celou bytost svou a prosím Tebe, dej, ať síla lásky Tvé vejde do mne teď!

Bedřich Kočí

VRAHEM Z POMSTY

Před chvílí jsem vás prosil otevřít svá srdce z lásky sourozencům, kteří nyní přijdou: Hledají pravdu.

Budeme mít co do činění s člověkem, který byl jako bývalý pozemský člověk mužem. Je tu s několika společně lapenými spoluvězni, spolubratry i sestrami. Doufají, že se dozví pravdu, a tím se osvobodí z otroctví jejich zajetí. Něco vám povypráví, a tak prosím spolupracujte a darujte jim svou lásku! Vibrace lásky je podstatná, protože se budou opět cítit jako lidé. A pokud jim předáte lidskou vibraci, uvolní se v ní. Získají pak jiné myšlení, než je to, které mezi sebou stále dokolečka udržují. Prosím vás o to a děkuji!

V = vedoucí rozhovoru jménem Josef

D = nevědomá bytost

D: Ta hrozná bolest hlavy, co mě pořád trápí! Hlava bolí, bolí a bolí! Jak se toho jenom zbavím? Doktora jsem dlouho neviděl, ačkoliv prosíme a modlíme se, aby nějaký přišel a zbavil nás té děsné bolesti. Strašné! Strašlivé! Na každém kroku v temných zatuchlých chodbách je stále slyšet jen: „Chachá, tys to provedl a chtěl jsi to! Ty ses nechal svěst, ty gaunere!“ A tak to jde dokolečka celá léta, ani nevím, jak dlouho už to trvá. Světla máme málo, vlastně jen, když se k nám přiblíží přátelé, tak si říkají, v zářivém šatu. Ale pak někteří z nás začnou: „My vás nechceme!“ A to se děje roky. Žijeme v šeru, v zatuchlých a páchnoucích kobkách. To je osud, který jsme si sami přivodili. Tady není nikdo, s kým můžu mluvit?

V: Chtěl bych tě pozdravit.

D: Kdo jsi?

V: Jsem zástupce jedné křesťanské skupiny, která se tu shromáždila.

D: Křesťanské?

V: Ano. Společně se modlíme a snažíme se smýšlet tak, jak to učil Ježíš Kristus.

D: Aha, a ten Ježíš nás má zbavit bolesti hlavy.

V: Ano, poprosím Boha a našeho Pána - Ježíše Krista, aby tě zbavil bolesti, abys mohl s námi hovořit.

D: ... Tak, nyní krátce povím, co nás pohání. To, že jsme vrazi! Dokonce jsou mezi námi dvě nebo tři ženy. Stydím se ale o tom mluvit.

V: Chceme ti naslouchat. Snad se z toho můžeme také něco naučit.

D: Naučit od vraha, vrahů?

V: Ano, z celé té situace. To byl jeden z důvodů, proč tě sem přivedli.

D: Tak tedy - bylo to ve válce, v té první světové. Slyšel jsem, že prý byla i druhá. Byli jsme v zákopech u Soči a fronta se vůbec nehýbala. Stříleli jsme na ně a oni na nás. Italové a další. Bojovali jsme jako takzvaní císařovi věrní. Ale to není důležité. Byli jsme hloupí! Jednoho dne jsme zaútočili a v zákopech napadli spící italské vojáky. My je ale nezajali! Zastřelili nebo pažbami pušek bili do hlavy, a tak se stali vrahy! To je náš příběh. A teď vlastně i vím, proč mám bolesti hlavy. Tušíš to i ty?

V: Ano, teď jsi nám to vyprávěl. Bil jsi je do hlavy a způsobil jim velkou bolest a utrpení.

D: Stalo se to v roce 1917 nebo 1918.

V: Ano, zhruba před sto lety.

D: To není možné! Tak dlouho jsme v temných prostorách?

V: Co jste se v těch temných sférách naučili? Byli jste poučeni?

D: Byli. Ale nevěřili. Naši přátelé, či kdo to s námi pořád je, řekli: „Zmizte, vy světlí, přinášíte jen pohromu!“ Dnes už vím, že by přinesli opak - spásu! Chodili jsme pořád dokola s urputnými bolestmi hlavy, protože jsme ty ubožáky ubili pažbami nebo zastřelili. V každém případě vím jedno - už máme dost života tam dole.

- V: Získali jste nějaké vědomosti, ale to nestačí. Musíte z celého srdce litovat toho, co jste provedli, a Boha prosit za odpuštění! Pak vám může být pomoheno.
- D: Uplynulo sto let a stále jsme na to nezapomněli. Sedí to uvnitř nás. Nedá se tak rychle litovat! Hlava sice bolí míň, ale bolí. Možná máš pravdu, ničemu se nebráním. Chci už z téhle hrůzy pryč.
- V: Pokud máš stále bolest, pak jsi ještě zatížený a příčina sahá asi ještě dál. Zeptej se svého světlého průvodce, kam až! On ti to objasní.
- D: Můžu mluvit jen za sebe. Přátelé, prosím, pokud chcete něco říct, pak mi to řekněte, předám to dál. Ale nenamáhejte mě, jsem už slabý... Cos říkal? Mám ti...
- V: ... pomůžu ti. Má k tobě proudit síla, abys mohl říci, kde byla ta hlubší příčina ...
- D: ... Ano, už jsem zase při síle. Byl jsem vojákem z povolání u císaře (pozn. císař František vládl v době Napoleona), a pak se přidal k Francouzům. A tam se mi stal malér. Bojoval jsem proti Tyrolsku a přišel o život. Nevím přesně, co se tehdy stalo, ale byl jsem zastřelen nebo probodnut kopím, které se tehdy používalo, nebo to byla šavle, to už přesně nevím.
- V: Ztratil jsi pozemský život.
- D: A já... třesu se již před touto výpovědí. Když jsem byl zase v těle, cítil jsem nenávist vůči...
- V: ... nepřátelům, kteří tě zavraždili...
- D: Vůči nepřátelům v Tyrolsku. Myslel jsem, že bych se měl pomstít této zemi. Proto jsem tak bojoval a z nenávisti je zastřelil nebo ubil. Udělal jsem chybu, ne jednu, ale mnoho! Nenáviděl jsem.
- V: Pokud máš tento náhled a ze srdce lituješ, co jsi spáchal, pak k vám přijdou světlé duchovní bytosti a odvedou pryč.
- D: Stál jsem na straně Francouzů a byl zavražděn. Rostla ve mně nenávist proti Tyrolanům, bojoval jsem v bitvě u Soči. A tam mlátil Italy do hlavy – myslel jsem, že jsou to Tyrolané – a od té doby mě bolí hlava. Můžu se tak těžce koncentrovat, nemám žádnou sílu!

- V: Chceme ti pomoci. Chceme poprosit Boha a jeho duchovní svět, aby tě zbavili této bolesti. Stane se tak, pokud z celého srdce odpustíš a ukážeš lítost, že ses dopustil činů, které nebyly v souladu s Boží vůlí. A pokud budou litovat i ostatní, pak vás světlé duchovní bytosti vezmou s sebou a odvedou pryč.
- D: Vezměte mě, jsem bez síly a vyprahlý! Odvedte mě, lituji toho! A chci to napravit! Přijímám i to, že jsem byl zabit. Žádám o odpuštění, že jsem zabil, přijímám i to, že mám od té doby bolesti hlavy. Přijímám všechno, nemám už sílu!
- V: Dáme ti svoji sílu. Pokud lituješ – a tys to právě řekl – pak ti bude pomozeno! Půjdeš s nimi.
- D: Přátelé, stal se zázrak, něco se ve mně otevřelo! Pojdme! Ano, dostal jsem teď sílu. Jedno je jasné: Bez tvé pomoci bych to nezvládl. Děkuji vám všem! To je radost, když hlava nebolí!
- (Duchovní bytost opouští vypůjčené tělo média)

Nyní je důležité, aby tito sourozenci byli přáteli odvedeni, poučení. Skrze vaši lásku, vaše vyzařování a pomoc bratra Josefa se stali nebo stanou hodnotnými dětmi Božími. Pokud pomoc přijmou. I vy jste jim ji poskytli a za to srdečně děkují.

Už se těším, až budete moci opět pomoci dalším sourozencům, ať venku v pozemském životě či zde. My všichni jsme děti Boží, děti jednoho Stvořitele, bez výjimky. Existuje jen jedno stvoření.

Nebeský Otče, náš Stvořiteli, děkujeme Ti za život a bytí! Ale obzvlášť děkujeme, že smíme být nástrojem pro další sourozence, také Matce Zemi a všem bytostem, které jsi Ty na Zemi dosadil! Nyní Tě zejména prosíme za Zemi, za tuto nádhernou planetu, která má lidi přivést blíž k Tvůrci. Bohužel bytosti, jež se nazývají lidé, nebo velká část z nich nebo část z nich zneužili Tvé přírodní zákony, vykořisťovali ji, i přírodní bytosti - skřítky, elfy. Bytosti různého druhu starající se o planetu se tak dostaly do potíží. Nedokážou už rány, které lidé Matce Zemi zasadili, zacelit. Proto má

bolesti. Otče lásky, zmírni její utrpení! Nebo je už příliš pozdě? V každém případě Tě prosíme ve jménu Ježíše Krista, zmírni bolesti Matky Země, aby lidstvo, aniž by splnilo svůj plán, nezaniklo. Neboť každý má nějaký plán, také Matka Země. A my chceme žádat o to, aby mohla ještě nést lidstvo i v době, kdy ty, Pane Ježíši Kriste, ve vši tvé vznešenosti přijdeš.

Otče, děkujeme Ti, že máme naději, že Krista pošleš, až nadejde čas časů a eón bude končit. Že se nestane, že Matka Země kvůli krutosti mnoha lidí zahyne, a tím i lidské tělo!

Děkujeme za Tvoje mimořádně velké milosrdenství, za shovívavost a Tvoji lásku!

Z hloubi nitra Tě chválíme, velebíme a děkujeme, že smíme toto společenství vést do věčného života.

K tomu nám dopomáhej Bůh!

Budme si vědomi, že život je zkouškou, jejíž úspěšné zakončení je začátkem fáze vzestupu ducha, začátkem poznání, které nezná lidskou bolest a bídu, protože vycházejí z pramene lásky.

K osvojení si této Lásky vede jen jedna cesta: vnitřní růst a oddanost Bohu. Jestliže slůvko já nahradíme slůvkem my, získáme dostatek sil zvládnout životní problémy nejen vlastní, ale i pozvednout a posílit všechny kolem nás, kteří pod životním břemenem a chladem lidských srdcí klesají.

Pavla Kašparcová

BRUNO GRÖNING A SALOME

Milované dušičky! Opět jsem vám přinesl z domoviny to, po čem vaše duše touží: duchovní pokrok i pomoc pro začlenění do vyšší, čistší a krásnější sféry, než je Země.

S radostí děkuji za vaše zkrášené duše, za květiny a přátele – jsou zde duchovní lékaři i vaši duchovní průvodci. Všichni jsou připraveni pomoci, pokud nebudete něčemu rozumět. Všichni chceme, abyste si duchovní pravdy uchovali i dokázali používat v denním životě. Proto váš duchovní průvodce – ochranný anděl vám bude připomínat: tohle jsi už slyšel, tak podle toho jednej, ať se to stane součástí tvého života. Život zaměř na Boha a Jeho zákony. Neodžívej, nýbrž cílevědomě pracuj pro zářivou budoucnost.

Bruno Gröning

Ačkoliv jsem se Bruno Gröninga snažil najít, nepodařilo se mi to. Spojil jsem se tedy s naším lékařem Ulfem: Řekl, že tomuto pozemskému léčiteli v době, kdy začal být disharmonický, a tedy nemocný, byl přidělen jeho přítel.

Úkol dobrovolně převzal a v rámci možností zvládl. Když B. G. v důsledku nemoci opouštěl své tělo, byl tento duchovní lékař u něj, stejně jako v době, kdy se naladřoval na vyšší sféru. Potřeboval pomoc, aby mohl pozemské disharmonie odložit a nahradit je duchovními léčivými silami.

Když byl při síle, zhlédl své životní panorama, připojil nějakou poznámku, na pár záležitostí byl upozorněn a nakonec řekl. „Vidím, že jsem toho mohl vykonat víc, kdybych více dbal o své tělo. Stvořitel mi stanovil delší dobu života a já bych mohl pomáhat déle. S tím spokojen nejsem.“ Duchovní lékař ho utěšoval: „Vždyť jsi ale díky tomuto životu a dobrým skutkům v něm postoupil do vyšší sféry. Z ní můžeš lidem pomáhat i nadále.“ Poté se zjevila

vyšší bytost a oznámila: „Až budeš dostatečně posilněn, dostaneš možnost založit centra, v nichž bude tvé učení žít dál.“ Nabídku přijal a střediska založil.

Lidstvo - spojovací článek různých vývojových stupňů

Lidstvo je spojovacím článkem mezi vyspělými a málo nebo vůbec nevyvinutými bytostmi. Tak si přeje Bůh, a je to tedy zákon. Na Zemi existuje přemnoho duchovních skupin, o jejichž duchovní kvalitě nevím nic. Mezi málo vyvinuté bytosti se inkarnovaly vyspělé a mezi nimi je široká škála dalších. Stvořitel ve své moudrosti věděl, že je musí dát dohromady, a tím zajistit možnosti předávání duchovních pravd těm méně vyvinutým. Pak, když budou chtít, mohou postoupit.

A o to jde. Stvořitel nic nemůže vymáhat násilím, dal všem svobodnou vůli, u Něj se slovo „musíš“ nevyskytuje.

Spojovacím článkem mezi všemi je láska. Láska ve všemožných podobách – láska k bližnímu, dobré slovo, odpuštění, být vzorem. Ač vám připadá, že Stvořitel koná rozmanitými způsoby, ve skutečnosti vše do sebe zapadá, všechno je v jednotě. Proto stále posílal a sesílá posly, média a proroky, kteří mu slouží. Bohužel je jich málo na to, aby lidé pochopili, prohlédli a uvědomili si, kam vede jejich cesta.

Škoda, že jsem neviděl, co Josef z N. zjevil oněm šesti. (pozn. redakce - v dalším sdělení najdete souvislosti k tomuto textu) Každopádně to muselo být něco závažného. Na Zemi silně působí Satan. Jeho vliv i působení jeho pomocníků lidé převádějí v čin. Koho tedy poslouchá ta velká masa? Vždyť nechce následovat ani Krista! Satan má davy pevně v rukou a nechává je vykonávat věci, o kterých by vás ani nenapadlo, že jsou možné.

Vibrace na Zemi jsou šedé až černé, dokonce i my máme problém jimi projít: Abychom si cestu k vám proklestili, musí nám pomáhat vyšší bytosti. Možná, že oněch šest mělo strach z tohoto anebo pomysleli na riziko pádu.

Vždyť i vysoké duchovní bytosti, které se inkarnovaly, odpadly nebo klesly na nižší stupeň a musely se probojovávat zpátky nahoru. To vše je možné.

Hardusův život

Dnes chci pohovořit o sobě. Jak víte, střídal jsem se ve vedení vaší skupiny s vysokým duchovním bratrem Emanuelem a vedli jsme ji, jako to teď dělám já.

Nedávno ke mně přišli představitelé mé sféry a řekli: „Velmi ses zpozdil ve svém vývoji.“ Uvedli pár příkladů, které souhlasily. Na svoji obhajobu jsem řekl: „Sloužím jednomu společenství na Zemi, a to mě stojí mnoho síly a času. Zavázal jsem se mu v lásce a věrnosti sloužit.“ Ovšem oni pokračovali: „I my máme úkol – nyní použijí pozemský výraz – v určitém časovém období všechny z této sféry dovést na vyšší duchovní úroveň.“

Na to nešlo nic namítnout, měli pravdu a já věděl, že to tak je. A tak jsem se telepaticky obrátil na Josefa z N. a vše mu sdělil. Po kratší odmlce řekl: „Pomohu ti. Budu stát při tobě.“

Určitou dobu se nehlásil, a tak jsem se na něj opět telepaticky obrátil: „Čas tlačí, musím splnit svoji povinnost vůči mým nadřízeným.“ Telepaticky mi odpověděl: „Hledám za tebe náhradu. Ohlásilo se mi šest duchovních bytostí tvé vibrační kvality, které se již vyvinuly do potřebné výše - dvě ženské a čtyři mužské. Musel jsem jim ovšem ukázat blízkou budoucnost Země. To je však odradilo – mají svobodnou vůli – a všechny řekly, že v takových nárocích by neobstály.“

Mně osobně bohužel Josef z N. neukázal, co se na Zemi bude dít. Zajímalo mě, proč vlastně nemůže najít mého následovníka. Vysvětlil, že Emanuel se vyvinul výše, a tedy pro tento úkol již nepřichází v úvahu. Laurentius je dokonce v Kristově sféře, takže ani s ním se nedá počítat. Chtěl jsem vědět, kdo by tedy připadal v úvahu, ale on odpověděl: „Zatím nevím.“

Řekl jsem, že budu pilný, budu využívat čas ke studiu a doučování. Abych mohl zůstat s vámi. Víím, že to nebude jednoduché. Takže je možné, že někdy nebudu přítomen. Ale stejně jsem si vyžádal další telepatický rozhovor s Josefem z N. Řekl, že tělo média dokážou šetrně užívat pouze duchovní bytosti, které ho dobře znají.

Navrhl jsem, že v takovém případě by mě mohl nahradit malý Robert, Nell či duchovní bratr Karel. I Salome jsem zmínil. Někteří

další nepřicházejí v úvahu, protože příliš málo ovládají duševní síly prostředníka, a proto by mohli ovlivnit výpovědi. Matku Ježíšovu Josef neschválil, protože plní mnoho úkolů ve prospěch lidstva. Bude se tedy ještě snažit najít nějakou duchovní bytost, která zná médium, byla by ochotná a zvládla by to.

A tak, milí sourozenci, hned po vánočním setkání budu tedy odvolán. Pak nastane problém: Kdo bude sdělovat, kontrolovat a opravovat písemná sdělení skrze prostředníka? Představují totiž pro médium velké vypětí, hlavně kdyby byla pověřena novější duchovní bytost. Nebylo by to skoro možné. Proto je tu nebezpečí, že možná písemná sdělení odpadnou zcela. Já, jako velký opozdilec – tak mě jmenují – nemám ale jinou možnost, než přejít do další sféry.

Zůstat stát není podle Božího zákona možné. Musím tedy do Vánoc najít nástupce. Mám podporu Josefa z N. a Matky Marie. Ale říkám, neopustím vás. Ovšem nebudu moci být všude.

Děkuji za pozornost.

V dalším sdělení:

Navážu myšlenkou, která vás, doufám, potěší. Nenechám vás bez duchovního vedení. V poslední době se objevila jedna duchovní bytost ženského pohlaví. Pochází z Mariiny, ne Josefovy skupiny. Je zkrátka možné, že mého nástupce nalezneme v Salome. Nutno však dodat, že Matka Ježíšova a mnoho dalších seskupení s tím musí souhlasit. A musí být učiněny přípravy, aby sestra Salome měla dostatek ochrany před negativními silami. Kromě toho doufám, že budete ochotni ji přijmout. Dojde k hlasování, aby mě mohla nahradit, až budu předvolán ke „zkouškám“ a nebudu moci pro vás pracovat. Ale to ještě není jisté, nebudu se o tom dále šířit, abyste to už nepovažovali za stoprocentní. Nic není jisté!

Pokusím se vám nyní darovat klid, mír a radost.

Radost je nástroj Boží! Radost je sestra lásky!

Děkuji za vaše odhodlání, za vaše dobré odhodlání a úsilí.

Nebeský Otče, na Tvé vůli a Tvém rozhodnutí záleží! Abychom se všichni dále rozvíjeli, dáváš nám šanci a každý má možnost ji využít, nebo odmítnout. Kdo se jí ale nechopí, pro toho to bude příště těžší. Těžší, neboť až se opět dostane na úroveň, kde šanci promarnil nebo jí nedbal, bude muset odmítnutí napravit.

Děkujeme tobě, Kriste, náš Pane! Tys šanci až do posledního výdechu využil. Ty jsi řekl: „Dokonáno jest!“ Děkujeme za to!

Matko Marie, tvůj život také nebyl takový, jak normálně probíhá. Také ty, Josefe z N., jsi měl v životě potíže a zasloužil sis, abys byl brzy odvolán - poté, co jsi splnil úkol!

Také ostatním děkujeme z celého srdce! Prorokům, kteří splnili svůj úkol.

Kriste, tobě děkujeme obzvlášť! Tys úkol života splnil nejen tedy na Zemi, ale i pak v říši Satanově. Tím, že jsi zvítězil nad Satanem, dosáhl jsi vítězství! Také my chceme dobýt vítězství na věky!

Chválíme Tě a velebíme, nejsvětější Otče! Dobrovolně jsme vstoupili do tohoto života. Dobrovolně nastupujeme cestu domů!

Chtěl bych vám srdečně a upřímně poděkovat, předával jsem sdělení, oznámení plný radosti. A budu to dělat dál! Celá moje naděje se upíná k Salome!

Nic není marného, co přináší zármutek a starost; z každé těžkosti vždy tryskají prameny života.

F. Bodenstedt

LÉČENÍ DUCHOVNÍ CESTOU

zpracováno podle www.mojemedunka.cz

Bruno Gröning

Jsou vyléčení duchovní cestou klíčem ke zdraví zítřka? Duchovní léčitel Bruno Gröning byl o tom přesvědčený.

Ve svých přednáškách vycházel z vlivu duchovních sil na člověka a hovořil také o síle myšlenek. Člověka srovnával s baterií, která tím, že vyvíjí nějakou činnost, přichází o energii.

Jak může každý jednotlivec získat dostatečné množství životní energie? „Člověk je ze všech stran oklopen léčivými vlnami, které je třeba přijmout. Víra v tento proces je velmi důležitá," vysvětloval, „stejně jako vůle se uzdravit.“

Bůh je největším lékařem lidstva. Neexistuje pro něj žádná nevyléčitelná choroba, nevyléčitelní jsou jen lidé, pokud nejsou schopni otevřít své nitro duchovnímu působení. „Nebudte nedůvěřiví, přesvědčte se sami!“

Bruno se narodil v r. 1906 v Gdaňsku jako čtvrtý ze sedmi sourozenců. Již jako malý chlapec byl schopen léčivě působit na nemocné lidi a zvířata.

Vyučil se tesařem a zřídil si stavební a truhlářskou dílnu. Za druhé světové války však musel narukovat a padl do zajetí.

V březnu 1949 v Herfordu pomohl chlapci k vyléčení ze svalové dystrofie. Chlapcův otec z vděčnosti a radosti informaci o uzdravení zveřejnil. A tak se Bruno téměř přes noc stal věhlasným jako „zázračný doktor“. Do Herfordu přicházely tisíce lidí hledajících pomoc a vyléčení.

TE DEUM z Rosenheimu

Dramatickou událostí doby se stalo Gröningovo setkání s 30 tisíci lidmi v Rosenheimu. Trpící lidé sem přišli s poslední nadějí na útěchu a vyléčení. Stali se žalobci proti době materialismu, žila v nich nenaplněná touha a naděje v to dobré, v dobrotivou milost něčeho, co je převyšuje, v milost Boží. Tito

lidé dny a noci čekali na Gröninga, který byl v té době na cestě ze severního Německa, když mezi čekajícími došlo k prvním vyléčením. Před jejich očima působila síla, pro niž neexistovalo žádné lidské vysvětlení, přinesla pomoc tam, kde již člověk pomoci nemohl. Lidé spontánně začali formulovat dlouho nevyslovená slova, stále více se podobala modlitbě, až všichni začali společně pronášet: „Otče náš, jenž jsi na nebesích...“ V této hodině plné dojetí se stal možná ještě větší zázrak než uzdravení - lidé našli cestu k Bohu.

Když Gröning příštího odpoledne stanul před takto vnitřně vyčištěnými čekajícími, byli připraveni přijmout vyléčení. Téměř hodinu stál mlčky před modlícím se shromážděním, přijímal a zpracovával jejich utrpení. Pak během jeho řeči o Bohu se takřka biblické scény staly skutečností: Nemocní vstávali z nosítek, chromí odhazovali své berle, hluchí začali slyšet a provolávání díky ohlašovalo stále nová vyléčení, k nimž v těchto dnech došlo nebo která tehdy započala.

Jeho působení přineslo světový ohlas, přesto mu veřejné působení bylo zakázáno. Bruno Gröning skončil svůj pozemský život v Paříži.

Kruhy přátel Bruna Gröninga

V době, kdy ještě žil, položil základy Kruhu přátel. Neošetřoval v nich nemocné, ani nepřikládal ruce. Mluvil v nich k lidem hledajícím pomoc, stále znovu poukazoval na existenci vyšší síly. Nazýval ji Boží silou nebo také životní či léčivou. Zdůrazňoval, že každý člověk může snadno tuto přírodní sílu přijímat do svého nitra.

Gréta Häuslerová, Německo: „V srpnu 1950 jsem navštívila přednášku Bruna v Mnichově. Byla jsem tam společně se svou slepou přítelkyní. Pan Gröning mluvil o léčivé síle, kterou může každý cítit na svém těle. Dárce této síly měl být Bůh. Cítila jsem v mém těle velmi příjemný proud, dostavily se bolesti přesně v těch místech, kde se vyskytovaly nemoci. Pak jsem měla pocit, jako by mi bylo odebráno něco hodně těžkého – od té doby jsem zdravá.

Paní Häuslerová trpěla více než 15 let chronickým zánětem vedlejších nosních dutin. Po chronickém zánětu jater došlo k jejich těžkému poškození. Musela držet celoživotní dietu. Časté nízké hladiny cukru vedly k silným mdlobám. Po setkání s Brunem Gröningem tyto tři chronické nemoci zmizely. Vyléčení zažila také její slepá přítelkyně.

„Nikdy nezapomenu na okamžik, kdy jsme šly v noci zpět do našeho penzionu. Přítelkyně do mě najednou strčila, volala, že může rozpoznat barvy na světelné reklamě, a byla schopná ji dokonce přečíst! Já večer snědla tučný špekáček. To nebylo po dlouhá léta vůbec možné. Nedostavila se potom žádná kolika. Zmizely mé závratě a stálé bolesti hlavy,“ řekla G. Häuslerová.

Kruhy přátel Bruna Gröninga existují ve světě dodnes. Zájemci se v nich bezplatně a nezávazně učí přijímat léčivou sílu. Dochází při tom často k udivujícím uzdravením, dokonce i z chronických chorob.

Všechny aktivity jsou bezplatné. Kruh přátel financuje všechny výdaje dobrovolnými dary. Neexistují žádné závazky. Nikdo z pomocníků ani spolupracujících lékařů nebere za svou práci mzdu. Stejně jako za života Bruna Gröninga, který nikdy za své působení nebral peníze.

Lékařsko - vědecká odborná skupina sdružuje přes tisíc lékařů, psychologů, léčitelů a zástupců jiných zdravotnických profesí z více než 70 zemí. Lékaři přezkoumávají a komentují vyléčení v pracovních kruzích a v lékařských společenstvích. Také na internetu je možno najít informace o vyléčeních.

Nauč se spojit s tichem v hlubinách své duše a pochop, že všechno v životě má nějaký účel. Neexistují omyly, náhody; všechny události jsou požehnání seslané osudem, abychom se z nich poučili.

Elizabeth Kublerová-Rossová

SPÁNEK

text Pavly Kašparcové zveřejněný v Seniorských listech

Spánek je životní dimenzí klidu, která probíhá paralelně k dennímu, aktivnímu životu, je fází pročišťování nejen organismu tělesného, ale i duše. Duše, obal ducha, je ve spánku vybavena novými poznatky a silou, aby se mohla příští den podílet na plnění životního plánu, který si člověk před svým narozením předsevzal.

Po západu slunce dochází ke zpomalení životního rytmu a pulsu Země. Rostliny uzavírají své kalichy a sklání se k zemi, zpěv ptáků a přírody utichá a nad krajinou ozařovanou měsíčním světlem se rozprostírá plášť ticha, míru a harmonie. Zpomalený rytmus Země přechází na lidské tělo, které reaguje únavou a spánkem. Činnost denního vědomí a rozumové vnímání jsou potlačeny. Než usneme, dochází ke změnám vlnové délky mozkových impulzů, k redukci životního rytmu těla a jeho orgánů.

Astrální tělo (část lidské aury, energetického obalu fyzického těla) se uvolní a stoupá do jemu přístupných, nadzemských sfér. S tělem hmotným však zůstává i nadále spojeno fluidickým pásmem, nazývaným „stříbrná šňůra“.

Jestliže nedojde k úplnému oddělení astrálního těla, zůstává denní vědomí usínajícího ještě částečně aktivní, což se projevuje známým somnambulismem, náměsíčností.

Tělu náměsíčníka je umožněna částečnou aktivitou denního vědomí pohyblivost, ale duševní aktivitu přejímá tělo astrální. Proto je somnambul schopen vidět i se zavřenýma očima a pohybuje se po střeších nebo v jiných nebezpečných výškách. Fluidální substance astrálního vědomí nezná možnost pádu.

Jakmile je náměsíčný osloven nebo probuzen, stáhne se bleskově jeho astrální tělo zpět do aury těla fyzického. Vláu přebírá denní vědomí člověka, v němž je pád zaregistrován a dochází ke zřícení, k pádu do hloubky.

Jestliže se během spánku zdržuje astrální tělo v blízkosti těla fyzického, jehož podvědomí je ještě částečně činné, dochází ve spánku ke zmateným, nekontrolovatelným, hrůzu a strach vzbuzujícím snům.

Hrůza a strach provázejí spícího i tehdy, jestliže ve spánku vystoupí na povrch formou obrazů, strachu a úleku z hlubokých vrstev podvědomí potlačené, těžké životní události života současného, ale i životů minulých.

Stejnou měrou jsou pramenem těžkých snů i výčitky svědomí a nedobré skutky, které se sice snažíme potlačit a zapomenout, ale jejich energie zůstává zachována v podvědomí, odkud se k nám mnohdy vrací i formou snů.

Odmítá-li duševní vědomí astrálního těla při svém vzestupu do vyšších nadzemských sfér, kde je pročišťováno, doprovod svého duchovního ochránce třeba proto, že člověk o jeho existenci nic neví nebo na něho nevěří, pohybuje se v nízkých, zemi blízkých sférách obsazených negativními astrálními bytostmi a je vydáno napospas jejich negativním vibracím. Jakmile hrůza a strach spícího jsou tak silné, že zasáhnou fyzické tělo, stáhne se k němu astrální tělo okamžitě zpět a člověk se probouzí mokrý potem a zděšený hrůzou svých snů, které nebyly sny, ale i když ve zmatené formě, dřívější nebo současnou realitou.

Sny strachu provázejí člověka ve spánku i tehdy, jestliže v našem denním vědomí převládají nedobré myšlenky, představy a skutky, které poškozují ostatní spolužijící. Duch se snaží formou snů upozornit člověka na škodlivou energii nesprávných myšlenek a pocitů vůči spolužijícím, mimo jiné i formou snů.

Všem jsou jistě dobře známy takzvané sny lucidní, které přicházejí hlavně zrána, v polospánku. Ačkoliv tělo odpočívá, je již určitá oblast jeho rozumového vědomí spolu s vědomím astrálním aktivní. Člověk je si plně vědom, že žije na Zemi a je zároveň schopen vnímat i události dimenze nadzemské. Tento stav je známý i všem, kteří prodělali klinickou smrt.

Ráno po probuzení se snaží duševní vědomí přenést, často formou inspirace a vnitřního tušení, ve spánku získané poznatky, zkušenosti, ale i rady a varování před určitými událostmi

nadcházejícího dne na rozumové vědomí, které přejímá vedení. I když je rozum nepřijme, zůstávají mnohé sny dlouho jako doznívající melodie v naší duši.

Bolest a smutek nad ztrátou milovaných mohou být v hlubokém spánku zmírněny, jestliže večer před usnutím o to prosíme.

Truchlícímu je často umožněno setkání s odešlou duší a radost z tohoto setkání zmírňuje a hojí pláč duše pozůstalých jistotou, že smrt není konec, ale jen přechod z jedné životní dimenze do dimenze jiné.

Mnoho lidí trpí nespavostí nebo potížemi usnout. Není dobré omamovat tělo chemickými preparáty.

Lehněme si plně uvolnění na záda, ruce podložené pod hlavou, dýchejme pravidelně a zhluboka a pozorujme, jak s každým vydechnutím jsme klidnější a klidnější. Uvědomujeme si s plnou silou nádheru ticha a snažme se vnímat vnitřním zrakem jeho barvy. Vyzařuje překrásné, fialové nuance.

Uvolněné svalstvo těla zůstává bezvládné a my posloucháme bez námahy a vnitřního napětí jen melodii ticha. Zároveň si představujeme, jak prostupuje celým naším tělem ticho, harmonie, láska. Pravidelně, hluboce je vdechujeme, až přejdeme do harmonického spánku.

Každý den před usnutím bychom si měli být vědomi toho, že náš příští den nezačíná ráno, ale již večer před spánkem. Snažte se ukládat ku spánku v harmonickém duševním stavu, míjejte hádky a nepříznivé situace. Snažme se je před usnutím vyrovnat.

Starosti, smutek a životní těžkosti vložte v ruce Toho, který vás stvořil a je vždy připraven vám pomoci, když o pomoc prosíte.

Pavla

